

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 156.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366025920.pdf> (tilgået 23. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

↪ Det var henad Aften. Thora var gaaet tilsengs og led frygteligt; men hun klagede ikke. Der var en Fred og Mildhed udbredt over hendes Ansigt, som gav det et næsten forklaret Udtryk - og man frygtede for hendes Liv. Kort før Solnedgang holdt der en Vogn for 157 Døren. Man troede, det var Lægen, der for en Time siden havde forladt den Syge, og som nu allerede kom med sine Instrumenter for at foretage Operationen. Man ilede spændt og forskrækket ud, for at modtage ham. Men det var ikke Lægen; det var en smuk gammel Kone, der steg ud af Vognen med en lille Kasse under Armen. Hun bar en græsgrøn Silkekaabe og en sort Kysehat. Hendes Ansigt var gjennemfuret af Rynker, men overordentlig flint og dannet. Hun bar et Par store grønne Brillen og støttede sig ved en Krykkestok. Det var Thoras Gudmoder, den bekjendte »kloge Kone«, som havde hørt det ulykkelige Tilfælde med hendes Guddatters Haand, og at der nu havde slaaet sig Koldbrand til. Hun bad kun om Tilladelse til at see hende og tale et Øieblik med hende i Eenrum inden Solen gik ned.